

OMNES VIAE ROMAM DUCUNT

INHOUD

- 1.** Woord vooraf
- 2.** De nieuwe vormgeving
- 8.** Reislustige Romeinen in de keizertijd
- 11.** Interview met fietsers Rink en Marijke
- 15.** Lezersbijdrage Guus Wesseling en Riet van Laake
- 16.** Pelgrimeren in eigen land

- 19.** Interview met Cédric Raskin
- 21.** Lezersbijdrage Henk Sieben
- 22.** Interview Reisboekhandel De Zwerver
- 26.** De pelgrimstocht als oefenschool
- 29.** Lezersbijdrage Ina Frikken
- 30.** Interview met Simone Frignani
- 33.** Lezersbijdrage Syds Post
- 38.** Column van Theo Coolen
- 40.** Lezersbijdrage Bea Wijnberg
- 41.** Colofon

Voorwoord van de hoofdredacteur

De rode draad

Bestaan er “echte pelgrims” en “nep-pelgrims”? Zoals er echt nieuws en nepnieuws bestaat? Is een wandelaar meer pelgrim dan een fietser? Of ben je geen echte als je de nacht doorbrengt in een comfortabel hotelbed, in plaats van onder een paardendecken in de hooiberg? Kun je van een pelgrimage spreken als je eindbestemming niet een heilige, historisch belangwekkende of iconische plek is? Of deze: kun je een wandeling langs een aantal kerken in de binnenstad van Amsterdam een pelgrimstocht noemen?

Met andere woorden: wat is karakteristiek voor een pelgrimstocht? Die vraag loopt als rode draad door dit voorjaarsnummer van OMNES. Als redactie bepalen we zelden vooraf een thema. Dit keer rolde deze gemeenschappelijke noemer vanzelf uit veel van de verhalen die we de laatste maanden verzamelden: wat is het verschil tussen een pelgrim en een toerist?

Neem nou bijvoorbeeld het verhaal van Rink van Fucht en Marijke Schut op pagina 11: zij beschrijven hun fietstocht naar de Dolomieten als een ‘zoektocht naar de bron, het heiligdom in onszelf; naar zo sober en zelfvoorzienend mogelijk leven, minimaal consumeren, maar ook naar ieders opdracht en taak op deze aarde. Dat is voor ons pelgrimeren.’

Ook Nhung Dam (pagina 4) beschrijft haar wandelingen in spirituele termen ‘als een soort Zen-beleving, waarin je één wordt met jezelf; en ook met de natuur om je heen. Je binnenwereld en buitenwereld smelten als het ware samen.’ Zij liep een virtuele wandeling tot ver voorbij Rome, door de afstanden van alle coronawandelingen die zij vanaf half maart vorig jaar vanuit Amsterdam maakte aan elkaar te rijgen. Is dat een pelgrimstocht?

Gelukkig hoeven wij niet het antwoord te geven op de vraag wat “echt” is en wat niet. Dat doen wetenschappers wel. Sommigen van hen buigen zich jarenlang over de verschillen en overeenkomsten. En ze komen erachter dat er heel veel gradaties zijn tussen de religieuze bedevaartganger en de hedonistische zoonanbidder; dat “elke toerist een halve pelgrim is, en elke pelgrim een halve toerist is”.

Tot slot kan ik u melden dat ons nieuwe redactielid Rinse van Gans na enkele bijdragen besloot zijn prioriteiten elders te leggen. Maar al snel vonden we een waardige opvolger in de persoon van Theo Coolen. Met twee verhalen levert hij zijn eerste bijdragen als vast lid van onze redactie.

Mede namens hem en de rest van de redactie wens ik u veel leesplezier. En natuurlijk een mooi wandel- of fietsseizoen, of u zichzelf nu beschouwt als pelgrim of als toerist.

Arnoud Boerwinkel
Hoofdredacteur OMNES